

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

Рок VI.

Нови Сад, петок 7. Јуна 1929.

Ч. 21 (229)

Препадане тарговцох.

У последни часи обатуюше части преладака тарговцох. Банкроцтва на дневним порядку. Смутне то событие не лем за поединьцох але и за олченитосц. Воне указује як барз современа економска криза порушала основами привреднога и тарговскога живота. Кед ше питаме яки причини препадане тарговином, теди не можеме дац једен отвир, котри би шицких задовољел. Живот воопште па и живот тарговски основан на вельочислених обставинох и подложени вшелјаким влијанијим, па и причини, котри дјействују на развијавање або назадовање тарговини су многочислени. У главним причили препадања були би слідујуши:

Велька конкуренција. Док ище наша валута була нестабилна и вредносц пунежу падала, теди кажди, хто лем могол, влапел ше тарговину. Дацо купел, потримал даскељо тијеснј або мешаци при себе и веџ предал за цуплу суму. Тарговци наставали преа под јагод печурки по диждку. Настала велька конкуренција. Правда, же требовија часци купацох були вельки борез џойну не може було нијч достац. Але док ше люде понамирали, дотля ше и валута утврдила а тарговина станула. Нашаједок тога бул, же тарговци, котри самозвано до тераза тарговели не можу далей витримовац конкуренцију, бо нега доволно купацох и так муша препаднуц. Крем тога и за тарговину треба мац знания и способности а не доволни лем згодни обставини. Тарговци без знания и способностох

не могу витримац конкуренцију.

Шпоровносц. Вредносц пунежу прinesла зособу и шпоровносц. Кед ше до ненска чекице приходзи, веџ ше и баржай мерике и веџеши ше шпоруб. Били гратчи на чарни дјен. Кулуе ше лем тога да найнужније, без чого човек не може буц. Тарговци па тот способ остали без муштеријох. Порцији и иниши троши су вељки а приходу нет. А кед вскини видатки од прияткох теди ше муша препаднуц.

Несовисна шпекулација. Воопште познато, же морал и почтеносц по војни роскивани при шицких дружствених класох, па не туда, кед ше и вељки тарговци дали до несовисних шпекулацијох и до непочтеносци. Каждодневни банкроцтва указују, же причина препасци најчастейше шпекулација. Вона ше состоји у тим, же тарговец пожичи од једнога пенсјак, же би могол отвориц тарговину. А кед уж отворел тарговину, вон пожичи заш од другога па тот еспан (а котри иже не виплаћени), до го ма у тарговини. Еден од тих двоја, котри му пожичели, муша страдац. Тарговец теди предава гоч почим и пријави ше банкротом, бо пенсјак легчайше скриц.

Розуми ше, же таки истидоми шпекуланти поцајају до нещесца и препасци и других, котри з нима скапчани. Найгорше, же губи чесц својим колгом тарговци, котри ше труда и зноја, же би у поштено и зноју лица својого заробили какјодневни свой хлеб.

Русини! чи сце себе и свою челядја записали за членох Руского Народнога Просветнога Друштва?

Виходац раз у тижњу.

Цена па цели рок 100 динара.
На $\frac{1}{2}$ рока 50 динара.
За Америку 4 долари па рок.

Русните и други писма треба послаш на адресу:
"РУСКИ НОВИНИ" ПОВИ САД
Бојловачка улица број 2.

Преплату на РУСКЕ - НАРОДНЕ ПРОСВИТНЕ ДРУЖТВО, РУСКИ КРСТУР (Ваљка).

У нашим отечеству

Вистава у Љубљани отворена прешлого тижња. Па иск беру учаси 700 домаћих фирм. Виставени виселинки индустријални изборки зос целеј држави, газдовски машини и т. д.

У вагону украдзено од гаџи Џ. Мигловича кед путовало до Загребу 50.000 динара. Дума ше, же то зробел једен млади чловек, котри з њим путовал и когрото веџ нестало.

Побјлише на Лукају. Садно исконе дружтво, добре "подизмелене" врагадо иш Дунајом до Футогу. На води иш повадиши и побили. Једнога од њих руцели до води. На ћесце човек знал добре плівац и чежком муком смишеш ше.

Медзи ловарами пре недабалосц и немерковане често приде до велькога нещесца. При Крујевцу отпочивали лопаре у једном житу а једен други ловар издишох и понеже не обачел а видзеј как ше жито кива, думал, же то вазац. Ширслел и забил на месце једнога својого найташа.

Житни хробак. На даскељих крайох нашеј држави лавел ше опасни хробак, котри подгриза класки жита а особено разжи и то најбаржай кед квитије. На тот способ роби вон кельо чкори усивом.

Цена зарну. У последни часи ше обачув, же цена зарну пада. Так тераз живо и кукуриша у даједних местох предава ше по 180 динара. Причина тому јест у тим, же випатрунок на нову жатву указује ше бара добри.

Яки будзе мешац јуни? Еден исмејац ученијак вираховал, же мешац јуни будзе бара приемни. Так перших дњиох будзе хмарно, кус диждаку и хладно. Веџ буду красни дјен до 20

јуна. Веџ буде витру и кус диждаку и далей буде беј пременакох.

Чудне сјејтије. Англијски конзуј у Сарајеву робел у својј загради и викопал чловечи косци. Вон их дораа вакопал на друге место. О даскељо дјен пришол до сина и дживки конзула једен из старији способ обличени чловек и гвардел, му, же би косци требало поховац на достојнији способ. Конзуј послухал и поволал кат, свијецник, же би косци благословел и поховал. У теј љогоди конзуј сцел фотографирац и свијецник и свою фамелију, але у апарату указали ше му два староли жени и мусиманки. Шицки ше зачудовали. Чи косци ис припадају тим дано умартим женом?

Менши ће кури. По статистики виплатра, же у нашој држави више менши ће кури, особено финши цигарети. Прешилого року ше покурело менши за 70 милиони динари.

Задовољни зос цемији. Сден човек на meno Алойз Штох одшедеје у 36 роки у цемији. Вон ше па то так приучел, же довоје накеди го пуштели заш зробел злодјейство, же би так лем бул заварти. Гвардел судијом, же Јому лепше у цемији як на шлебоди.

Министер Маришкович ма ће врацијаја до Београда зос Швайцарскай, где вон буде војданц догваряња о закључењу конкордата зос Ватиканом.

Спаднуја з крилатици. Бовуторок лајели двоје пилоти з Новог Сада до Панчева на крилатици. Еден од њих не бул привязани и спаднуја на жем зос високосци од 800 м. Людје нашли дес. Јого порозруованы косци.

Наші паломніки у Риму.

Скоро проходає час і наші вождові дали знак, що пам'ятаємо іх із церкви св. Іоана Хрестителя, котра не воля "маткі шицьких Церквів". Итота церква та її св. Петра має свой початок од часів велького імператора Константина, котрий дав на тих місцях будівництво першої церкви. При тій церкві бивали Римські Архиєпископи аж до 1870. року. Ту же нахидали велики семінар за виховання будущих священників. Там подібна прекрасна вистава о "Місіонерах", котра була відкрита 1925. року, у Ватикані. Вредно було пойти до Риму пре туту одну виставу. Вона пажому чинно гутори, велької церкви роби і кельо ще трудні по цьому виставі, да виною роскіс Христова Царя: "Іди по цілим іншему, — проповідує евангеліє кожному сотворенні і хресце их; по ім'я Отца и Сина и Святого Духа. Научуйте их, да чуваюши що, що сам вам розповідаю. И я будаєм з вами до життя щастя".

Тото не робя якдні інші церкви, що роблять церкви католіцькі, бо жадні інші церкви не мають цілесоюну Христову, як це має Церква католіцька.

И у тій же церкви робили у процесії поспіщені по дварах, моделі аже ще і співали відомі з іншими народами. По окончанні процесії прелати робили і в ту церкву, а кельо нам відомі вождові дали знак, да нісме далі, розглянути ще із од "Матері шицьких церквів", за нашим: Надсторонній Перекону Пресв. Богородиці, у котрій ще чуваю св. імени в іншіх Ніфлеских. И ту вже истота окончані у процесії преписані молитви по намиренню св. Отца за мир цілого світу, за єдиніння шицьких всіх Церков Христових. По окончанні процесії ростолковали нам і описані вождові і туту церкви. Гу ще чули, що у тій церкви були співані.

Перша Служба Божа на славянському лінку із св. Кирилом і

Методієм, кельо Пата Гадрияна і на їх просьбу дозволіть, да ще Служба Божа може служити і на славянському лінку. Це ще аже не і радівали, що аже імена тез св. Церкви, котру Христос Господь утворив на св. Петро, і котру Вон нам провадив преко наслідників св. Петра. Велько аже ще моделі Матері Божої і Матері нашої не лем за себе і за своїх у домі, але і за тих шицьких, котрий означені щицьких Церкві Христові, а котрі мають як і ми од св. Кирила і Методія славянські язичі у богослужінні по доволі Римських Архиєпископів Гадрияна II. і Іоана VII.

Уж ще приближало і підліс. Треба було одзеліть із щицьких церкві Матері Божої. Як добре знаємо, кельо ще із щицьких церквів із щицькою і всільораз ще образа в патрі на туту страну, дає осталася добра маць, так ще і нашо очі і шерца всільораз обрали тут тій церкви і ми жадали, що ще звід чим щицькою відразиме до пій, і да ще звід на тим сакієм місце можемо моделі,

Церква св. Павла і
катакомби.

Не було часу одпочивати по підлісі, котрі ноги боліли, бо уж по другій годині волати автобуси, да ідзіть далі, і да ще цоконіме поза Римом на тим місці, дзе поховане тіло св. Павла, того найважливішого місіонера із її ногами. Із щицьким читальником, поізнато, що Петро був прибити на крих у заградах цара Нерона, а святому Павлові як Римському гражданіну була одрубана глава поза Римом. Тота глава трираз одсічена і там три жрици настали. Тіло св. Павла було поховане недалеко від того місця. И на тим місці збудовано церкву імператора Константія. Але вока згоріла. Пред 70 роками юніцьким, обновленою церквою св. Павла по дарунках цілого світу. И наша тута церква найкрасіша у Риму. Ту око людське не може досі ще напатри на тіни дорогоцінних слонів із він-

гівського мрамору. Сдел образ краси ще із другого, а щицькою із мозаїку зложено. Найкрасіши і найстарши образи із мозаїку находять ще поза олтарем главним. У тій же церкви находиться образи щицьких Папів із св. Петра до імені. Кельо ще вождові одорніти і ще тієї першої, посли аже на місце, дзе була одрубана глава св. Павлу, а отаманіть до катакомб св. Каліста а потім до катакомб св. Севастіяна.

Ту аже видаети, полько веняли перші хрестяни св. вищу і які вони жергти приходили, лем да можу бути на Служби Божії. Ту ще чоловік находив глубоко під землю медні гроби покійників, але у душі каждого радосі, а не страх. Там лягаме із очами патріміс вінчані щицьких і обраски, як і перші хрестяни одходили з того світу і полчи надії на бескінечне милосердие Боже покритіни апостола Тавтія св. споведі та проповіді. Там аже видавали як хрестяни щицьких вінчали да будуть поховані

бліско при гробах св. Петра і Павла і як ще моделі, да із св. Петра і Павла прещорутою зос світла молитвами на суду Божім.

Кончел ще і други наїзди днінь у Риму. Нам ще було потрібно відвідати на одній відомій, да можемо інші днішні окрім цієї днішнії відомії започату роботу.

Третій днінь у Риму.

Вчас рано окончали аже щицьких у нашій церкви у Риму св. споведі ювілейну, да можемо посвягти щицьких ювілейну отпуст времінних карах. Кажди аже за щицьких гріхів цілого нашого життя і моделі аже безконечне милосердие Боже, да нас помилує, і да нам отпросця щицьких времінних кар, які зме заслужили зос своїми гріхами. Того дня аже помили мало поспільніс та паноціні до інших церквів у Риму, бо аже ще злії затримали у нашій церкві.

Я ніч не верим.

Ти що не вериш? А інак ти, кельо гравиши, що ніч не вериш, вериш велько веций як ми католіци. Чом?

Бо ти вериш, що лем ти маєш правду а ціле хрестянське человечество готово два тисячі років було і єсть у сирвоці. Ти вериш, що ти мудрейши од щицьких католіків, щицьких і научників.

Ти вериш, що 13 мільйонів щицьких, що преляло свою кров за Христа і Його евангеліє, то були люди не при разумі.

Ти вериш, що нет Бога на небе, які Божі діла таки велько, ще на ясно щицькою о порядку, і ще щицькою маєш ціль.

Тимушишвериц, що Христ

бул спріводік, або не при разумі, кельо себе проглашав Святым Божим, як і найдавніші чеприятелі не могли у нім найти гріха і тримали го найліпшим і найдавнішим чоловіком.

Ти вериш, що живот на ще не настал сам од себе, а мертві матерії. А чи думал ти дараз о тим, що тот хто немає живота не може го ажі другому даць? Чи мертві може даць дакому живот?

А мертві матерія — жем, то мертвів. Чи вона могла даць дакому живот?

Ти вериш, що живот ще розвивав сам од себе. А чи єсть даяки ученик на ще не насталі учнівські сцени? Із щицькою, як і оціві, Мижко ще питал: які мої оціві? Нашол, що є таки як треба да буде (так чул голем на катакису). Сцел і вон бути як і оціві. Інші до церкви. Дакеди би сцінку, кельо требал бавиць лабдані. Таких случаюваних було мало і приял би за їх плацу. У хижіх їх було образів, а пайташеварів, які їх оціві познімали. За щицькою ще питал: чом і мой оціві не таки? А тримал, ще щицькою добре до його оціві трема і далі ще питал:

"Преско вони не мають образів у хижіх? Паноцін гварел, які Бог добри". Щицько то було загадка Мижкові, котра му не сходзела з ро-

ФЕЛЬТОН

Мижков оціві.

Док ще ішві велької варошу позакризал до хижіх, або поглядал почизику на промислах і у лісах. док щицько було мирне, а слінко вікло щицько що на жемі, дотільше жали Мижко понагляд з кантічку у руках през уліци це фабрики. Мало захарітел. Школа певднуга починала. Вон глядал хладок, укланял ще пекотину слінка в рівніко дзвініг ноги. Уж є не ділько фабрики, дзе му робел оціві. На дверох главного уходу було написане: "Не підібодно нука гейтим, котри не маю роботи" Веци подробно: кара за преступ. Телько і телько штоофу. Мижко ані не патріці на опомну візни гориць клянку і вийде нука. Помілі ста-

вал на камень, с котрим була дражка поспішана.

Кедигод ухадзал Мижко, котри щицько бул школляр другей класі. до тій фабрики скорох він є думал на оціві і на других роботнікох. Каждираз би го нашол самога, задуманого, аж смутного. Други були весели. Озда ще понадзел з піма? Мижко за бязвідно знал, що не. Він би од піма вжал єдол і даць повед: опітал ще за дом послал го дараз, да розплати фабрику (но напомініть да ще не руша). Мижко ще жалосцел, ще його оціві не в другим. Любел кельо бешедовал його оціві. Принціл і наполі їх на жемі. Едни дримали а други ще разгваряли.

— Ідае ци син — пове хтошка, а оціві Мижко ще образа з щицькою силу:

— Що же так щицько? Мац сада пласла заграду па захашнел?

— Гей, пласла, а тераз рапайбе отмати.

— Ідзіем...

— Іда, іратко одповед оціві і отвори капітічку па почал єсці. Мижко бдрингал а кілікіами под пазуху меркуючи, да не поджобе боси ноги. Оціві ёдол, мало легнін, а веци запіцала сирена фабрики, пред котрутутребало затикац уха. Понпол на роботу як і други.

Врацал ще, кельо ще людас врацали з піетії, з променадах дому. Кельо ще паліль щицько, а молга диму над вароншом давігла. Кельо ще указовали перші гвозді. Врацал ще вистати, ровно дому, ще заходзел пігдае. Жил худобно і ще ходзел до церкви.

А Мижко, котри з пайташамі лем о оцу і лабді бешедовал, ще маг ро-

Ти мушки вериц, же шацки чуда, шицки чудесни явления на тим швеце видумани. Та цягана веџ твой пайташе (безвирци), котри гваря, же ест на швеце событиях, чо их не можеме разъясніц нашим розумом.

Ти вериш, же Христова церква людкe діло. А вона витримала телі столітия, видзела роавалені телі престоли силних царох, а сана ше ані на час не поколібала. Бо Христос віповед:

и давери пекла не паддаю сій.

Ти мушки вериц, же ше зос шмерду шицко скончи. А чи то тебе прешведчуе? Чи ти лем фалат жемі? Чи нет у тебе ище що скаже чо веќшу вредносц ма од жемі?

Роадумай тераз и поведа! Хто од нас мудрейши. Чи ти, котри не вериш, чи ми цо вериме: Поведа!

«Мисонар.»

Широм света

Баронеса крадошка. У Берліну винайшла поліція баронесу Монрай, котра була як госцина при графіні Хермердорф і од ней покрадла златних стварох у ведносци веџей од 100 тисяч златних маркох.

Турска будусе желеznици. Турска парламент одредзел 246 мил. фунти, же би ше з туту суму вибудовали нови желеznици и ушорели пристанища на морю.

Найвисше леңене на крилатні до тера з посцігнул Німец Найхофер. Вонше дзвигол тих дньох на 12.500 метери високо. Так вон за 100 метери превишел амERICANЦОХ. Гваря, же температура указовала — 55 гради и єдно шему око амарало.

У Польскей одбува юрочне 300 тисячи винчаньох, милион дзеци юе народзи а пол мільона народу умре. Кед так дальше по-тирова, то Польска о 60 рокі

будзе мац 60 мільони житељох, а то значи ище телько кельо ма тера.

Веџна бібліотека. Теравіні президент Америки даровал універзитету у Станфорду свою вельку бібліотеку. Бібліотека ма лем книжки, котри ше одиша на світову війну. У ней ще находзан 1 мільон документі, 21.000 рукописі, 130 тисячи брошур, 56.080 книжки, 57.000 часописах, у шицких бенедох швета.

Глад у Москви. По вістох з Русі варони Москва ма муки лем на ёден мешац. Кед туту потроши, а не придае помоц од инкаズи, у Москви настане страховити глад. хлеб и мука прядава ще на цидулі и то лем на деки.

Нова вира „Хресто-весци”. У Русі появела ще нова вира, котру основал якиш монах Філідор Рибалкин, а котрого большевици забили. Вірнікі той

вири муша ходзіц вітс боси и у найважнейшай скамя, нешму ниц, куриц, плаціц порціц и нешму дзеци своіо посилац до большевицких школах. Тата вира. попелуб шицких катоцах пай поруцаю большевицкі знакі а положка кресцікі. Вірнікі нопна на шій чарни кресцікі, жени белави а дзвічата біли. Тата вира не бара ширі а народ жері, же приду били вitezове и зігіца безбожнікох.

Драгоценны пашерки. У лондонским хотелу украдли злодііс ёден пані драгоценны пашерки, котри вредзели 16 мільоні дінари.

Целе жедло пешаж. У Ческим валале Ганкопце дзогодасло ще слідующе: Ёдна жена пораела хижу и щепо зос сламнячи одпесла

до хліва целецу. О даскельо годзини приломла себе, же у шену было 2600 ческі коруны. Пришла до хліва, але уж будо пакшом жедло и пешаж.

Шыг на Карнатох. Преснілого тижня нападал на Брегах Карнатох велькі шніг, пре хладноту помарзли и усікі худобним жителем.

Пре кратку сужню заварла поліція у Парижу юну пашю, котра була так кратко облечена, же ше и у самим Парижу соблажнели.

Віберанки у Англії винадли так, же роботычна партія достала релативну вектіну. До парламента вібралі 13 жени за посланікох, до тера их было 9.

Зос наших валалох

Міклошевіци.

Цали ще валал готова на торжествені дзеци Преосвященого нашого Владимира.

Трымаю ще ради и догварки одборах, младых хлопчох, летнікох, шинівачох, и шицко ще а пайвекішим одушевленьем готова.

Пресвятыи приходзі на саботу вечар 8. юна до Илачі, одкаль будзе припровадзені до Міклошевіца.

В недзелю Преосвятыи обаві пошвечене нашей церкви, хтора лес по свяшченических руках благословіла.

З тай пагоды ще церква обнавя з вонка и зодніка.

На Вознесеніе пошвекі

Преосвятыи церкву у Міклошевіцах, а такай слідуючай недзелі у Бачиццах.

Велька вскіна валала потписала молбу на Іого Вел. Краля, да не потвердзі проект нового школскаго закона, по котрим паноціе не шыму учні дзеци катакіз, але учитеle.

Руски Керестур.

+ Макаі Марія рода. Рац. У прекраснай старосці од 90. роках умарла у пашим валале 1. юна того року Макаі Марія, мац нашого чеснага газди Макаі Янка, члена церковнаго и валалскаго одбору. През цали свой длуги живот у

зума. Надумал ще олітац оца о тим. Вшо го то му-чело и шнет, котри пе-нагляя, леңел прауз уліци, турчепе и гарнотані прометних средствах, веселосці: шміх и лярма пайташох, шицко не заваджало, да Міжко одгадуе загадку: чом мой оцец не як и други?

Сдного вечара пришол оцец віщаце а роботи и прыноўсані о препліх дньох. Міжко лігаль кожде його слово и надумал ще за гевто запітац.

— Чом ви, апо, віше сами, а не з другими? Кедыгод пам прыпішем ёсц, а ви віше сами.

Оцец ціхо к патри до жемі. Міжкови чешко и думал, же увредаел оца. Жаль му було, чо ше питал.

Оцец рокумел малого Міжка. Патрел длugo и исодрэзено. Пред очми му воскресли сінкі сінкі о бенедох, кед ще преганял з другими и

доказовал криви новатрунки их и криви думи, котри шицко соціялістыка літаміна. Вон бил вішмечані. Іх-то со ані не сцел слухац и предруцло му ще не-озбільносц, же с готові клякнүц и поюпоніц не катадацтвом. А то го болело, Вон им бесцедовал з прешведчэнія, з души. Вони му пообращали хрибти. Цо віцей патреля да го рунна з места. Но бул роботні.

— Гібай гевка, гу міс! Міжко пришол, а оцец го вжал на руки, облацем, побочкал раз, два раз... а слизи му цекли по ліці. Міжкови будо чудне, и однімал бы ще и не, уклоніл бы сваё ліцо спред драпацей брады, а заш бул мирно: думал, же чо оцец роби, тому ще не піме працівіц. Почал:

— Зато, же ядаецце до церкви? Же маме дома хриж и образі? Зато, апо? —

Бал ще, чо не нагінішл оца, а шорцо му баржай дуркало.

Гей шрето — нове оцец и замі го побочка. Так осталі ўсі до вечери. Оцец тримал на вистатках руках тогу мілу терху. И пітал ще го о школі, о лабданю, тольковал му кельо знал о гаіздах, бесцедовал о других работнікох. А Міжко будо червени, мирно шедася на руках и радовал ще. Та перши го раз вікал так оцец на руки. И пошли па вечеру. Міжко ще по вечери бався на драже. Бегал по прашнай уліци. Пред його ще очми видзели у полуцемноти хижі, а далей трацели коміні фабрикі, турні церквох и варони у морю червленого, желеного и билого шветла. Реклами богатых тарговіцах упацали во очах. Чуло ще риткі трубене аутох и бренкапе трамвайох. На шицко іх го од людох ані не патрел. Було то так звичайні.

Пашерски цавон претаргне дзеци и почю ще розходаці. Патрели да ёден другому да „лягу“ и шміху, крики, веселосці за час не-стало. Було цихо...

Слунко вірни приятель Міжков забудзел го уж досці пакшо. Теды ше варони будзел, оживівал. Людзі шіли па роботу. Вішадзі запішвідко, як да дагдае закашня. Міжко през бригік ишол до школы. Було му паднате, чом оцец такі. А трубене сирено здогадава-ло Міжка на фабрику, же ма ношиц ёсці оцовоі, котри віше бул сам. Швет жил як и віше: робел, едол, по про-менадах шетал, новини читал. И док слунко, пекло, отпачивали по лавочкох людзі прауз велькіх бригох, робели по фабрикох чежко роботніци. Міжков оцец робел з другими. Віш потакту: ёден... два... швидко.

Сінвестар Саламон.

казовала покойна красни приклад живота једнай богоубийей и трудолюбивей христијанки. У красних літох доческала, же ше могла поцешиш зос 24 унуками, котри на чесц нашей парохиј. У недзелю по поладњу випровадзели аме покойну зос численним пародом на вични отпочивок.

Криза у тарговини зос житом.

Цена житу спадла. Од 250 дин. по метеру спадла на 190 дин. Тота зійшка цені барз ше да чувствацац шицким, да маю жито на предай, як земледілцом так и тарговцом. Но але цена житу не лем у нашей держави спадла, зона и у других державах идас на низше. У Польскай например, спадла цена житу так, же метер, да коштал пред паришацами 42 злоти = 250 дин., тэрэз кошта 26 злоти = 156 дин. Причина зійшки ценом жита су вельки запаси жита у Канади и Зедин. Державах Сівернай Америки. Канада ма превельо жита в гевтого року, а того рочни жите маю знаменити випатрунок. Так исто и Зедин. Держ Слав.

Модліме Господа, да ёй уделі вичну памят!

ЗОС Р. Н. П. Д.

Йоген Турински зос Барбертону вельки приятель нашаго Просвітного Друштва даровал Просвітному Друштву 1 Доллар. Сердечне дзекуеме. На многая!

Надзея VI. о сліпопрожденном.

Людас, котры тамац преходзели видзели бечки, чули и адзялека пригваряля:

Але яка цихонька гевта перша бечка,

Гоч у ней ест вредносц, а велька.

Хто непрестано споміна свойо діла, тот у себе ніжкей вредносці нема.

Мутри чловек, цихи у бешеди скупи, бо рокум му віше а роботу заняти.

Свойо думи дума, през шума.

Шветочни Отпочивок

Надзея VI. о сліпопрожденном.

ЕВАНГ. ОД ЙОАНА, гл. IX, ЗАЧ. 34.

"Ты спугнешь ли во Сияне Божие".

Фарисеё не сцеля веріц Исуса и теди, кед поврацел вид сліпому од родзяня. То таке чудо, же мушя отвориц очи кождому чловеку, хтари ма здрави разум и чесне шерцо. У фарисеях були разум и шерцо зачагнити зос самолюбством так, же не видзели у тим днінім ділу божім деснацу божію. Самаподабносц и себичносц засліши чловека цалком, же ані не видзі, ані не чув друге лем того, чо ше дому допада. Патрели зме то при муках Исусовых. Пилат и фарисеё були цалком зацати зос егозізмом — себичносцю. Пилат с початку пробовал обранц Исуса, и шейц раз гварел Жидом же "не обратяю во імя яни", а веірка ше інак подал пре свой интерес. Фарисеё були од початку зацати у своім самолюбству, и не полуццали ніч од того, що напумали. Пилат с початку бранел Исуса, а на концу помек зицким — пресвой "Я". Як то було?

Кед Жидан видзели, же и тата тужба, же ше прави Сінам Божім ище Пилатови не дасц за осудзене, — паче, же Пилат віше баржай пристапа гу Христу, — теди пущели найотровнейшу стрелу проців Пилата, — думал себе — пущиц Исуса Жидом, та наїз з нім робя, по слу. Па цо Іому стало до Жидовских распрох? И у тей кривей думи повед Жидом, же є невиновати за шмерц того чловека; умил руки пред вародом, же є не виновати и придал катом невинного Агнєца на шмерц. Да себе олегча совисц у шерцу, наругал ше эксплом, па им гварел: "Ето, ту маце краля ващого, бо так сце го тужели и берц го себе сами и распните его. Ви будзёце виновати, а не я. А вони увредзени скричали: Немаме царя, токмо кесара. Одредили ше и вони и Пилат Исуса, и так вон пре их самолюбие мушел умрец. Яке вельке зло: себичносц!

Наша претплатніці

Обновелі претплату слідующи п. п.:

Сегеди Михаіл, Стара Вербас	на 1929. р.	100 Дин.
Пасторычкі Дюра, Р. К. 789.	" "	50 "
Турински Йоген, Барбертон Огію	" "	210 "
Турински Мікола, Барбертон Огію	" "	210 "
Чордаш Мікола, Барбертон Огію	" "	210 "
Шанта Еутен, Барбертон Отто	на 1929./30.	210 "
Олеар Георгіе, Шайнесвілье	на 1929./30.	210 "

ТАРГОВИНА

Жито	Дин. 190—200—	Овес	Дин. 180—190—
Кукурица	" 200—205—	Мука 0	Дин. 300—310—
Раж	" 180—190—	Мука 2	Дин. 285—290—
Янец	" 185—190—	Мука 5	Дин. 275—280—
Пасуля	" 1000—1400—	Мука 6	Дин. 270—275—